

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.598/2011/3. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. ... pártfogó ügyvéd (cím) által képviselt I.rendű felperes neve I. rendű és II.rendű felperes neve II. rendű mindketten sz.-i (cím) lakos felpereseknek - a Dr. ... pártfogó ügyvéd (cím) által képviselt I.rendű alperes neve sz.-i (cím) lakos I. rendű és a Dr. Nagy Géza ügyvéd (cím) által képviselt II.rendű alperes neve (cím) II. rendű alperesek ellen szavatossági igény érvényesítése iránt indított perében a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 16.P.20.573/2010/28. számú ítélete ellen a felperesek által 29. sorszám alatt előterjesztett és 33., 36. sorszám alatt megindokolt, illetve kiegészített fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi egyetemlegesen a felpereseket, hogy az államnak külön felhívásra térítsenek meg 22 800 (Huszonkettőezer-nyolcszáz) forint fellebbezési illetéket.

A felperesek pártfogó ügyvédjének díját az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság keresetet elutasító ítéletében egyetemlegesen kötelezte a felpereseket, hogy az államnak külön felhívásra térítsenek meg 380 000 forint kereseti illetéket és megállapította, hogy az I. rendű alperes pártfogó ügyvédjének díját a felperesek egyetemlegesen viselik. A pártfogó ügyvédi díj megállapítása, illetve kiutalása és a további szükséges intézkedések megtétele végett megkeresni rendelte a J. Megyei Kormányhivatal Igazságügyi Szolgálatát, ezt meghaladóan a perköltségről való rendelkezést mellőzte.

Az ítélettel szemben a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyben 50 %-os költségmentességükre való utalással kérték a terhükre megállapított, államnak megtérítendő kereseti illeték méltányosságból történő elengedését vagy ennek megfizetésére havi 2 000 forintos részletfizetési kedvezmény engedélyezését. Kifogásolták

a megállapított perköltség összegét, annak 50 000 forintra történő mérséklését indítványozták.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

Az ítéletábra erre irányuló fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének keresetet elutasító rendelkezését a Pp. 253. § (3) bekezdésére figyelemmel.

A fellebbezést alaptalannak találta.

Az elsőfokú bíróság 6. sorszámu, 2010. szeptember 6-án jogerőre emelkedett végzésével a felperesek személyes költségmentesség engedélyezése iránti kérelmét elutasította és részükre illetékfeljegyzési jogot engedélyezett. Tévesen hivatkoznak tehát a felperesek arra, hogy a megyei bíróság határozata alapján őket 50 %-os mértékű költségmentesség illetné meg.

A költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 16/A. § (1) bekezdése szerint e rendelet szabályait az illetékfeljegyzési jog engedélyezésére megfelelően alkalmazni kell. Az R. 12. § (3) bekezdése alapján ennek megfelelően az elsőfokú bíróság a meg nem fizetett kereseti illetékről költségjegyzéket állíttatott ki, s abba a pertárgyérték alapján helyesen megállapított 380 000 forint összegű kereseti illetéket bejegyezte.

Keresetet elutasító ítéletében az R. 13. § (2) bekezdésének megfelelően a pervesztes felpereseket kötelezte a feljegyzett illeték állam javára történő megtérítésére.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) a bírósági eljárásban alkalmazható illeték-kedvezményekről rendelkező 56-63. §-ai nem adnak jogi lehetőséget arra, hogy a bíróság az Itv. alapján kiszabandó eljárási illetéket a fél jövedelmi-, vagyoni- és szociális körülményeire tekintettel mérsékelje, vagy a már kiszabott illeték megfizetése alól a felet utóbb mentesítse, és nem biztosít ilyen kedvezményt az R. sem.

Az Itv. 88. § (1) bekezdése szerint a törvényben külön nem szabályozott eljárási kérdésekre, így - többek között - az illetéktartozás méltányosság címén történő részbeni vagy teljes elengedésére, illetőleg behajthatatlanság címén való törlésére az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései az irányadók. Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 134. §-a az illetékügy elbírálására jogosult adóhatóság részére ad módot - többek között - az illetékfizetésre kötelezett jövedelmi-, vagyoni- és szociális körülményeire figyelemmel az illetéktartozás mérséklésére vagy elengedésére. Ebből következően a jogszerűen kiszabott eljárási illetéket méltányosság jogcímén az adóigazgatási eljárásra irányadó rendelkezések alapján sem engedheti el vagy mérsékelheti a bíróság.

Nincs lehetőség a részletekben való teljesítés engedélyezésére a Pp. 217. §-a értelmében sem, mert ez a rendelkezés csak a bíróság által megállapítandó teljesítési határidőre vonatkozik, a feljegyzett kereseti illeték megtérítésére pedig nem a bíróság állapítja meg a teljesítési határidőt.

Az elsőfokú bíróság ítéletében nem kötelezte perköltség fizetésére a pervesztes felpereseket, ezért a 36. sorszámú fellebbezés kiegészítésében tett, a perköltség összegének 50 000 forintba történő mérséklésére irányuló fellebbezési kérelem értelmezhetetlen.

Ezért csupán megjegyzi az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 87. § (2) bekezdése alapján eljárva mindössze megállapította, hogy a pernyertes I. rendű alperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának viselésére a teljes mértékben pervesztes felperesek kötelesek. Ahogyan azt a megyei bíróság határozata helyesen tartalmazza a pártfogó ügyvédi díj megállapítása, illetve kiutalása és a további szükséges intézkedések megtétele a pártfogó felügyelői, jogi segítségnyújtási, áldozatsegítési és kárpótlási feladatokat ellátó szervekről szóló 322/2010. (XII.27.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdése értelmében a kormányhivatal szakigazgatási szerveként működő Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálat (KIMISZ) feladatkörébe tartozik. Amennyiben e szerv állapította meg a felperesek terhére az I. rendű alperest képviselő pártfogó ügyvéd tevékenységével kapcsolatos költség megfizetésére kötelezettséget, a felpereseknek a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény, illetve a jogi segítségnyújtás igénybevételének részletes szabályairól szóló 56/2007. (XII.22.) IRM rendelet által biztosított eljárásra van lehetősége.

Az adott esetben a bíróság feladata a pártfogó ügyvédi díj viselésére köteles fél személyének megállapításával és az erről szóló értesítés KIMISZ-nek történő megküldésével véget ért, a perben a KIMISZ határozatának felülvizsgálatára nincsen lehetősége.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel támadott körben is törvényes és a jogszabályoknak megfelelő, ezért azt a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezési eljárás során pernyertes alpereseknek költsége nem merült fel, ezért arról az ítéletábrának nem kellett rendelkezni.

A felperesek részére engedélyezett illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illetéket az eredménytelenül fellebbező felperesek kötelesek egyetemlegesen megtéríteni az állam javára az R. 13. § (2) bekezdése alapján.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján bírálta el tárgyaláson kívül.

D e b r e c e n, 2012. január 10.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Kocsis Ottília s.k. bíró

A kiadmány hitelűl:

- kiadó -